

Ф. Б. КӨЧӘРЛИ ҖАГГЫНДА ЖЕНИ ТӘДГИГАТ

И. Бәкташи. «Азәрбајҹан әдәбијаты тарихи материаллары» һаггында». АДУ нәшри. 1978.

ӘДӘБИЙДАТШУНАСЛЫГ

Е. Ахундов тәрәфіндән
1 гојулан тәңгірд вә әда-
Гүшүнаслығымыз XX әс-
әввәлләріндә жени бир
әлеңе јуксанди. Көркәм
әдәбійатшүнас Ф. Б. Ке-
ли илк дәғә олараг зан-
әдәби земине вә јарады-
лыг ән-әнәсінә малик әдә-
жатымызы кениш шәқилдә
әюмәклә, онун айры-айры
вләрі, әдәби сималары вә
гр сыра мұбұм нәзәрі мәс-
әләри барадә дәрин тәдгигат
парды. Ф. Б. Кечәрлінин
дәбі тәнгір саһәсіндә кениш
әлеңе чохчәһәтті фәләйіті нә-
тичесіндә чохәсрлик милли
әдәбийатымызы күлл нальын-
да әнато едән илк «Азәрба-
ҹан әдәбийаты тарихи мате-
риалары» («Азәрбаҹан әдә-
бийраты») кими санбаллы
тәдгигат асары јаранды.

Узун мүддәтдир ки, бу гиј-
мәтли тәдгигат ёссири әдәбиј-
јатшұнаслығымызын вә әдәби-
тәңгидимизин ділгөт мәркә-
зиндеридір. Бу барада бир сы-
ра тәдгигат ишләринин мей-
данда олмасына баҳмајарал
«Азәрбајҹан әдебијаты тари-
хи материяллары»ны аյрычы-
ојрәнмәјә еһтијаҹ вар иди. Бу
јаҳынларда Ф. Б. Көчәрли
ёсәрлеринин биринчи чилдә-
чапдан чыхмыш вә мәдени һә-
јатымызда нағлай олараг му-
һым һадисә кими гијмәтлән-
дирилмишидир.

Әдәбијатшүаң И. Бәкташинин «Азәрбайҹан әдәбијаты тарихи материалларынагында» китабы да (редактору профессор X. Элимирзев) ёсвдир) бу ҹәһәтдән мараглыдыр.

Әсөрдә Ф. Б. Көчәрлинин классик ирс вә мүасирилүк хәлгилүк, бейнәлмиләлчилүк реализм вә нуманисм мәсәләләrinә мунасибәти, бурадаки материалларын үмуми дәјәрә әдәбијат тарихимизи ојраңа мәкәд Ф. Б. Көчәрлинин ел мән-нәзәри концепсијасыны арашдырылмаса вә с. ким мәсәләләрә хүсуси јер верилмишdir.

«Классик ирс вә ел әдәбијатымызын бәзі мәсәләләри белмәсиндә Ф. Б. Көчәрлиниң классик ирса мұнасибеттөлемек шәкилдә шәрп олугашыншудур. Мұғаллиф өз китаптында М. Гулиев, С. Мұмтаз, Ж. В. Чемензәниниң, Ф. Гасымзадә, Ә. Назим, І. Араслы, М. Чәфәр, Мир Чәлал, Ә. Ағаев, К. Талыбзадә, Б. Набиев вә б. әдебијатшунасларының Ф. Б. Көчәрли нағылдырылған мұлахизәләрини тәhlиле өткөрді, онларда өз мұнасибеттөңишилдегі билдирир.

Эсэрин өввәлиндә Ф. Б. Көчәрлинин халг әдәбийтүшүүн жаңылары барәдә фикирләриң кениш јер верилер. Мәлумдур ки, Ф. Б. Көчәрли халг әдәбийтүшүүн жаңышы тәдгигатчыларындан ол муштадур. Лакин бу барәдә индијәдек чох аз язылдыгындан онун бир чох мұлаһизаләри аз гала унудулуб кетмәйдир. Она көрө дә Көчәрлинин фолклорун нәзәри маңағынан илә мәшгүл олар бир тәдгигатчы кими өрнәнди мәси тәгдирләнгидир. Жаңышын чөнөттөрүп ки, мүәллиф Көчәрлинин бу барәдеки фикирлерини ардычыллыгы наңаңдаң даң кечирир, әдибин из дөврү үчүн актуал олан гәнаэтләрини М. Горкинин халг әдәбийтүшүүн барәдеки мұлаһизаләри илә мугаисес едир, мараалы натыналарда келир.

линин өдәбийттүшүненеслигә даир мұлаһизәләрini дөврләр үзрә груплашдырып, һәр бир дөврүн езүнә мәхсүс ичтимаи-сијаси вә тарихи ичмалына мұнасибетини бандырип. Дөврләрин өдәби-ичтимаи сецијјәси, бир сыра үмуми вә хүсуси чөнәтләри үзәринде айрыча дајаңы. Классик өдәбийтт, о чүмләдән Фүзули ирсине Көчәрленин мұнасибети монографијада өтрафлы шәрһ олунур. Эбул Ула Кәнчәви, Низами Кәнчәви, Мәһсүти Кәнчәви, Элишир Нәсан очеркләринин мугайисәләри тәдѓиги әсәрин марагла охунан сәнифәләридир.

Мұәллиф «Вагиф» очеркинин тәһлили үзәріндегі даға сох даңының, Көчәрлинин «әдебијатымызын банисы вә мұессиси» адлаңдырылып М. П. Вагифин жарадычылығындан чыкып едәрек белә нәтичәјә қәлир ки, «Ф. Б. Көчәрли Вагиф она корә устунында вериди ки, бу сәнәткарын жарадычылығында әдебијатымыза мәзмун вә форма женилији қәлмиш, онун реал һәјатта, халғын дили вә милли тәфәkkүр тәрзи илә әлагәси даға да мәңкәмләнмишdir. Һәғигетән Вагиф поезијасында инсан ләјагети, инсан көзәллиji мұасир зәмнәде, жашадығы, устурдә кәздији торпагла вәһдәтде тәрәннүм едилмешdir.

Видади жарадычылыгында-
кы тәркидүнжалыг мотиүлләри
иле Вагиф никбинлигинин му-
гајисеси, бу мәсәләдә Ф. Б.
Кечәрлинин мөвгеът моногра-
фијада лазымынча ишыглан-
дырылыштыр.

Ф. Б. Кочәрли «Материаларын «Гарабаг—Шуша» белмесинде Фәтәл хан Мүштәри вә Әбүлфәт хан Тути илә әлагәдар очерклеринде онлары XVII—XVIII əср газәл әдәбијатының өн көркемли сималары вә поэзијада. Фүзули өн әнәләринин давамчылары несаб еди. Тәдгигатчы һәмий мөвзудан бәһс етмәклә бир тәрәфдән Көчәрлинин XVII—XVIII əср Азәрбајҹан поэзијасынын инкисаша истигамет вә мәјилләре барәд мұлаһизәләрини арашдырыр; дикәр тәрәфдән поэзијада ичтимай мәзмунун јуксәлмәсими реалист өн әнәләрин башлангычы кими котурур. Бу ҹәһәтдин Гөвси Тәбризи илә әлагәдар тәһлил нәзәри чәлб еди. Мүәллиф академик Һ. Араслы вә профессор М. Сејидовун Гөвси Тәбризинин довру, һәјат вә јарадычылығы барәдәки тәдгигатларына хуласә верди-дән соңра Көчәрлинин очеркинә умуми нәзэр салыр; Гөвсинин әдәбијат тарихин-деки мөвгөji барәд мұлаһизәләрә мұнасибәтини билдири-мәклә онун Вагифин мұасири олмасы барәд Көчәрлинин фикринин янилыш олдуғуну хатырладыр. Тәдгигатчы көрә «Гөвси» очеркинин мәзизјети бир дә ондадыр ки. Ф. Б. Көчәрли шаширин јүкәнсан оңдатычынын асерләре

нин естетик тәсир күчүнү, инчө, ојнаг ифадэ хүсүсүйттәләрини, дил чөһәтдән Қамиллијини көстәрмәккә јанаши шаирин ичтимай идеальыдан, вәтэндашлыг ләзгәттәндән данышшыр вә ону юксәк ги-мәтләндирir.

XIX əsrin birinchi јарысындан, хүсүсөн, Азәрбайҹанын Русия таркибине дахил олмасындан соңра ичтимаијисијаси һәјатда баш верен дејишикликләр əдәбијатда реалист əн-əнеләриң күчләнмәсина муһум тәкан веир. «Материаллар»ын иккичи һиссәсində Ф. Б. Кечәрли дөврүн ичтимаи-сијаси мәнзәрәсинин хуласасынин вермәклә, əдәбијатын умуми инициафа мејилләри үзәринде дајаңыр. Бу һиссәдә «Губа» башлыгы алтында верилән очеркләр мүаллифин тәнгиди мунасибәти нисбәтән кенишdir. Ədәbiјат тарихимиздә о гәදәр дә «из бурахмаян» шаирләр ба-рәдеки мә’лumatlara бу һиссәдә умуми шәкилдә нәзәр јетирилir. «Мирзәчан Мәдәтov», «Ашыг Пәри» очеркләринде бу сәнәткарлар халг услубунда јазан ел шаирләри кими характеризә едилир.

Китабда Гасым бәj Закирин Іарадычылыг үслубу, онун милли дил угрунда мубаризәсінә Көчәрлінин мұнасибеті үйкәк гијмәтләндіриліп, Закирин халг дилинин сафлығы угрунда мубаризәсінің әһәмиjjеті хүсуси геjdедилир.

Монографијада С. Э. Ширвани очеркни тәһлил едән И. Бәкташи Көчәрлинин Сејид Әзим ирсисө мунасибәти узәрингә әтрафлы дајаныр. Мүәллиф көстәрир ки, бу очеркдә рәвајәт, хатира вә бир сыра башга мә'лumatлаганиш яер тутур. Шаирин әдәби ирси там кенишлиji илә тәһлил вә шәрһ едилмир. Лакин бу да бир нәгигәтдир ки, «Сејид Әзим Ширвани» очерки сонralар бу сәнәткары оғренилмәси учун мә'тәбәр мәнбәләрдән бири олмушадур.

«Мүтәрәги әнәнәләриң
давамчылары» бөлмәсіндә
Фәгири, Бәзми, Мирзә Ка-
зыым, Исмаїл бәй Накам вә
б. барәдә данышмагла мүәл-
лиф кениш вә зәнкін бир-
дөврүн үмуми әдәби мәнзә-
рәсінә мұнасиbatини әкс ет-
дирмәж алашып.

«Азәрбайҹан әдәбијаты тарихи материаллары» нағында китабында нөгсәнләр да варды. Бир сыра налларда тәсвир тәһлили устәләјир, бәзи фикирләрдә натамамлыг, работәсизлик озуну қостәрир. Ф. Б. Көчәрлинин әдәби-бәдни дил нағтында фикирләри долашыг вә биртәрәфли изаи олунмушдур. Китабын ады «Гәдәр дә угурулду сечилмәминидир. Сәрләвәнләрдә мүәյҗән системсизлик нәзәре чарпыры Буна баҳмаяраг, «Азәрбайҹан әдәбијаты тарихи материаллары» нағында» китабы Ф. Б. Көчәрлинин әдәби-тәнгиди фәәлийјәти барәдә яени вә мараглы тәддигигат кими диграти чәләп отир.

Азад НӘБИЕВ

2920. Brumovsky, 1978, 25 nojář. 5:8